

Den ødelagte vandflaske

Kadie var tørstig. Hvordan kunne Sophia hjælpe?

Noelle Lambert Barrus
(Baseret på en virkelig hændelse)

Denne historie fandt sted i Sierra Leone.

Sophia lyttede opmærksomt, da læreren forklarede matematikopgaven på tavlen.

»Så hvad er ni gange fire?« spurgte læreren. Sophia rakte hånden op. »36!« sagde hun.

Hendes lærer smilede. »Det er rigtigt, Sophia.« Efter timen var det tid til at tage hjem. Sophia fulgtes med sine venner. De fandt alle sammen deres vandflasker frem for at drikke det sidste af deres vand. Det var varmt i dag!

Men Sophia så noget mærkeligt. Hendes ven Kadie drak ikke noget vand. Hun gik bare lige så stille afsted.

»Kadie, hvor er din vandflaske?« spurgte Sophia. Alle var altid tørstige ved skoledagens afslutning.

»Den gik i stykker i går, og jeg kan ikke få en ny,« sagde Kadie. »Så nu kan jeg ikke have vand med i skole.«

Sophia kiggede ned på sin egen vandflaske. Hun ville ønske, at hun kunne dele! Men hun havde ikke mere vand.

Hele dagen tænkte Sophia på Kadie og hendes ødelagte vandflaske. Det var ikke let at få rent vand, hvor de boede. De fleste børn fik kun en vandflaske til brug hele året. De fyldte den op fra en stor beholder med rent vand derhjemme. Man kunne blive syg, hvis man drak andet vand. Hvis Kadie ikke havde en vandflaske, kunne hun ikke tage vand med hjemmefra til at drikke i skolen.

Næste morgen overvejede Sophia, hvordan hun kunne hjælpe Kadie. Sophias familie havde nogle plastflasker med vand. Sophia lagde en i rygsækken sammen med sin metalflaske. Den gjorde tasken tungere, men det havde hun ikke noget imod.

Da hun kom i skole, fandt hun Kadie.

»Kadie, har du fået en ny vandflaske endnu?« spurgte Sophia.

Kadie rystede på hovedet med blikket på jorden.

»Det er okay,« sagde Sophia. »Jeg har en til dig.«

Hun gav Kadie vandflasken. Kadie smilede.

»Tak, Sophia.« Kadie gav sin ven et stort kram.

I løbet af timen drak Kadie fra sin vandflaske ligesom de andre børn. Sophia var glad for at se, at hendes ven ikke behøvede at være tørstig.

Hver dag den uge tog Sophia en ekstra vandflaske med til sin ven. Så skete det en morgen, at Sophias mor tog fat i rygsækken.

»Hmm,« sagde mor. »Den føles tungere end normalt.« Hun åbnede rygsækken og tog den ekstra vandflaske ud.

»Havde du tænkt dig at tage denne ekstra vandflaske med i skole, Sophia?« spurgte mor.

Sophia nikkede. »Kadies vandflaske gik i stykker, og hun kan ikke få en ny. Så hun havde ikke noget vand i skolen.«

»Hvor længe har du taget ekstra vand med til hende?« spurgte mor.

»Kun i denne uge,« sagde Sophia. »Jeg ville ikke have, at Kadie skulle være tørstig.«

Mor smilede. »Det er meget sødt af dig at tænke på din ven. Det er sådan noget, Jesus ville gøre. Jeg er glad for at se, at du handler som Jesus.« Hun gav Sophia et kram. »Og jeg tror, jeg ved, hvordan vi kan hjælpe på en anden måde.«

Mor gav Sophia en metalvandflaske. »Giv den her til din ven i stedet, så hun kan blive ved med at genbruge den. Så behøver du ikke tage en plastflaske med hver dag.«

»Virkelig?« spurgte Sophia.

Mor nikkede. »Ja. Bare bed hende om at passe på den.«

Sophia tog vandflasken med i skole. Det første hun gjorde, var at give Kadie flasken.

»Wow,« sagde Kadie. »Tak, Sophia!« Kadie gav hende et kram.

Sophia følte sig varm indeni. Hun vidste, at hun havde hjulpet sin ven, som Jesus ville have gjort. ●

Hvordan har I hjulpet nogen?